

Врџи детџињство

ГОДИНА VIII * БРОЈ 12 * 16. МАЈ 2004.

Новинске речи

Омрзле су свету дозлабога
речи какви пуне су новине,
речи излизане, трошне ковине,
без правога места и разлога.

Слично је реч обојена свака,
као кратковечне, нападне тканине,
дошле однекуд из пусте туђине,
из светског краја деветога.

А много је својих које зна и дете,
па да сложену мисао разумете –
само се реч своја волети мора.

Да вам је поћи до свих њених врела
и у пивницама забачених села
слушати зрелих друштвених разговора.

Десанка Максимовић (1898-1993)

Реч уредника!

Ово је доба свеопштег релативизма које је на површину избацило хиљаду лажи које су одмах узете за истину. Телевизор је заменио огњиште и постао окупљајући фактор породице. Од претераног емитовања и конзумирања истог, реч је изгубила свој исконски, лековити смисао.

Ово је лист младих, по својој природи здравих људи. Ако у њему пронађете један делић те лековитости, онда је он успео.

Дете при првом устајању не диже снага његових ногу, већ снага његове жеље и очију, а песник је још давно рекао:

"Човече, пази да не идеш мален испод звезда"

Редакција

Лист ученика
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
"ДЕСАНКА
МАКСИМОВИЋ"
Горњи Милановац

Директор
Радмило Прокић

Уређују:
Емина Ђурић
Горан Савић
Никола Масловара
и
редакција коју чине
ученици наше школе

Рачунарска обрада:
Ненад Радовановић

Штампа:
СЗТР "ПОЛИГРАФ+"
Горњи Милановац

Школа у Враћевшници - традиција дуга готово два века

Према легенди о настанку - манастир Враћевшница носи име које се односи на одлазак ратника у бој на Косово. Радич Поступовић, у знак захвалности богу да се жив вратио из боја, дао је манастиру име Враћевшница.

После Првог српског устанка, у време Карађорђа, манастир је представљао духовни центар грузанског краја.

За почетак организованог просвећивања у грузанском крају највећа заслуга припада Мелентију Павловићу, првом српском митрополиту, који се, такође, школовао у Враћевшници. Мелентије Павловић је о свом трошку изградио манастирску школу 1810. године и касније је претворио у грађанску. То је била једна од првих школа у Србији у време владавине кнеза Милоша Обреновића.

Када је 1826. године манастир посетио Јоаким Вујић, у школи је било 12 ђака. Касније, између 1860. и 1865. године, у манастиру је летњи распуст проводио Ђура Јакшић, књижевник и сликар, у то време професор Крагујевачке гимназије, и том приликом насликао већи број историјских портрета које је поклатио манастиру.

Стара школа постала је тесна за сву децу која су желела да се школују. Грађани су приступили изградњи нове. Подигнута је поред пута који води од варошице Враћевшнице за манастир. Била је то једна од најмодернијих школа у околини и служила читавој манастирској парохији од петнаестак села. У школи су радили калуђери, а касније и људи из народа - не учитељи већ писмене занатлије.

Крајем 19. века, поред школе код манастира Враћевшница, Школински одбор купио је обичну кућу у варошици (крај пута), извршена је адаптација и направљена школа.

Почетком 20. века број школске деце, сада не само мушке већ и женске, се повећавао, проблеми око простора су наметнули потребу изградње нове школе.

Данас школа броји 178 ученика од 1. до 8. разреда. Без обзира на богату историју, традицију и улогу у образовању и васпитању низа генерација, зграда је у доброј мери подлегла зубу времена. Још увек нема "мокри чвор", малтер са фасаде почиње да опада, столарија (набављена пре рата и уграђена 1956.) има "аутентичну" боју, у једној учионици на спрату се виде греде кроз патос, а компјутере и кабинете ученици могу само да замишљају у машти. До душе, уз помоћ Месне заједнице, организације "ВОКА" и средстава школе, реконструисано је игралиште. Требало би да 16. маја засијају рефлектори на новим теренима за мали фудбал и кошарку. То је најлепша честитка ученицима за Дан школе.

Занимљиво - "Ноћевци"

Првих десетак година четрдесетак ученика из свих околних села посећивала је школу. Деца из села Прњавора, Лаповца, Каменице, Доње и Горње Црнуге долазила су у школу свако јутро, а увече ишла кући. Из удаљенијих места су ноћевали у школи због чега су их назвали "ноћевци". Читаве недеље боравили би у школи, а у суботу су пуштани око подне да би стигли кућама раније. Код куће се окупају, преобуку и у својој кући читају молитву. Дика је то бола за родитеље који имају децу у школи. Понедељком се враћају доносећи храну за наредну седмицу. "Ноћевци" су боље знали од оних што иду кући јер су били увек под присмотром учитеља. Деца су била одраслија него данас - у десетој години су полазила у први разред.

Припремила Невена Кнежевић

Кутањ за секције

Европа - име феничанске принцезе

Симон Вуе: Европа на бику, 1640

Кроз векове се преноси антички мит о Европи, феничанској принцези, која је лепотом засенила чак и бога Зевса. Да је не би уплашио, моћни Зевс се претвори у дивног белог бика златних рогова, који приђе принцези и њеним другарицама. Уграбивши принцезу Зевс је пренесе на острво Крит, где му је родила три сина. Због тога је наредио да се овај континент назове ЕВРОПА.

Отмица феничанске принцезе инспирисала је многе уметнике: Рафаела, Тицијана, Веронезеа, а Галилео Галилеј је 1610. године једном Јупитеровом сателиту дао име Европа.

Географска секција

Панчићева оморика

Благодарећи повољном географском положају и посебним климатским условима, на Тари су очувани примерци неких биљака које су на Земљи давно нестале. Међу њима најзначајније место заузима четинар познат по имену Панчићева оморика.

Недалеко од села Креине на Тари до данас је очувана сеоска кућа из које је наш велики научник Јосиф Панчић први пут угледао оморика, витки четинар који се од осталих издвајао лепотом. У терцијеру оморика је расла готово по целој Европи. У леденом добу, које је захватило нашу планету, оморика је успела да преживи само на узаном појасу у области средњег тока Дрине у западној Србији и у источном делу Босне. Ова вест је својевремено узбудила светску научну јавност. Убрзо, оморика је, због својих декоративних својстава, пренета са Таре у готово све крајеве света.

Млади биолози

Такмичења

Географија

У рођењу по картама и пливању по географским појмовима, 13.03.2004. на такмичењу из географије, најбоље су се снашли седмаци. Владимир Рашић (2. место на општинском и 3. место на међуопштинском), као и осмакиње Катарина Ивановић и Данијела Нешковић.

У овој пустиловини учествовали су и Драган, Ивана и Милош, али су они имали нешто лошије резултате.

Поглавица ове експедиције, наставница Вера Илић, задовољна је успехом истраживача.

Остаје нам само да се надамо да ће овај успех поновити и следеће године.

Катарина Ивановић, VIII₁

Биологија

Карајем марта одржано је општинско такмичење из биологије. Захваљујући припремама на којима смо проучавали пластичне органе и пребројавали кошчице костура, било је успешних резултата. Прво место освојила је Весна Миланковић (VIII₃) друго Данијела Нешковић (VIII₁), а треће место Јована Срећковић (VIII₃). Весна Миланковић осветлала је образ наше школе и у веома јакој конкуренцији на међуопштинском такмичењу освојила прво место.

Јована Срећковић, VIII₃

* ПАНЧИЋ Јосиф (1814-1888) , научник, ботаничар и природњак, први председник СКА 1887- 1888. завршио медицинске науке у Пешти. У најзначајнија ботаничка открића спада оморика (*Picea Omorika*) ендемо-реликтни четинар и реликтне рамондије (*Ramonda Serbica* i *R. Nathaliae*) коју су у свету прославиле овог великог научника.

У ЦАРСТВУ ЖИВОТИЊА

Мечка с младунцима и дивља крмача су опасне мајке, бране младунчад од напасника

Многе врсте длакаве дивљачи у априлу имају младе: лисица, вук, шакал, дивља мачка, дивља свиња, медвед, зец и многи припадници породице куна. Већина младунаца се у прво време не може видети без посебног труда, јер се ради о незрелорађајућим животињама, чији младунци долазе на свет у посебној настамби, слепи и глуви, неспособни за живот без бриге родитеља.

У ловиштима се у ово доба могу видети само представници зрелорађајућих животиња, чији младунци не зависе у толикој мери од родитеља, не долазе на свет у посебним настамбама и убрзо након рођења могу трчкрати. Такви су зечићи којих, зависно од временских прилика, има већ у марту, а од тог првог легла у великој мери зависи прираст зечева. Дакле, све у знатној мери зависи од временских прилика у току пролећа.

Пругасти дивљи прасићи долазе на свет у марту, априлу, на платформи од грања, лишћа и траве коју им мајка припреми да им не би било хладно.

Међу малобројним младунцима, који се могу видети у току раног пролећа у ловиштима, мечиће и прасиће је боље не видети, бар не изблиза ако у околини нема сигурне осматрачнице, јер су им мајке опасне.

За разлику од вепра, који напада јурећи право и не враћа се ако промаши, крмача којој су угрожени млади, упорно напада док не отера или онеспособи напасника.

А о томе колико је мечка с младунцима опасна за човека због своје огромне снаге и приличне брзине, а која се, иначе, врло лако одлучује за напад, не треба ни говорити.

Нојев

Од свих птичијих врста ној (*Struthio, camelus*) спада међу највеће. Ове огромне, брзе птице могу нарасти 2,6 метара и тежити до 156 килограма. Могу живети преко 40 година. Не могу да лете, али су веома брзе птице тркачице. Ноге су им дугачке и снажне, са само два прста од којих унутрашњи има широку тупу канџу. Мужјак на себи има сјајно, црно перје, женке и младунци су сивосмеђе боје. Иако су усамљене, мужјак може имати од две до шест женки у свом "харему". Јаја које женке снесу теже око 1,5 килограма. Женка на њима седи дању, а мужјак ноћу. Њихово природно станиште је дивљина Африке. Нојев

су прилично прилагођени пустињском начину живота, користећи воду из биљака које једу. Исхрана се састоји углавном од ниског растиња и биљака. Нојев не закопавају главу у песак.

Приредио: Павле и Саша VI,

 Искрено о пушењу ...

М.М.: Ђао, откуда ти на ходнику, час је?

Пушач: Изашао сам до WC-а.

М.М.: Миришеш на пикслу?!

Пушач: Па да. Пуше маторци, пуше наставници, теткице, има и ђака, само се вешто скривају.

М.М.: Ја сам Милица, ово је Марија, а ти си?

Пушач: Нееее! Не знам колико би ми то било паметно.

М.М.: Зашто робијаш отрову?

Пушач: Не робијам. Пушим из задовољства!

М.М.: Колико дуго?

Пушач: Годину дана активно, а онако....

М.М.: Да ли мислиш да је пушење Cool, с обзиром да оштећује плућа и мозак?

Пушач: Не мислим да је Cool, али се осећам супер... Ипак, никоме не бих препоручио да почиње.

М.М.: Да ли би волео да оставиш пушење?

Пушач: Да, али не сада, јер ми тренутно није ништа.

М.М.: Не чини ли ти се да си се "навукао"?

Пушач: Паааа...не знам...ђао, журим!

М.М.: Видимо се!

Њушкале Милица и Марија, VIII₂

И још о нечему ...

Изабери сам !!!

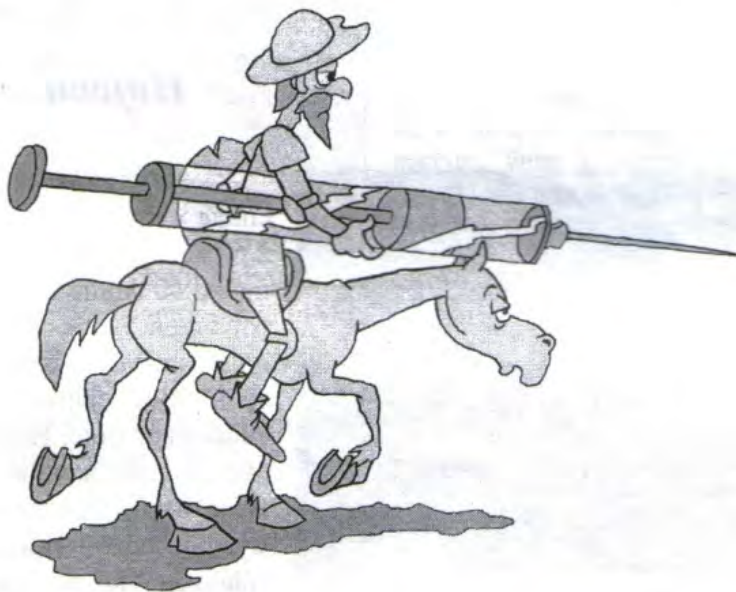
Хеј, ти! Реци ми шта то покушаваш? Да упропастиш свој живот, или да постанеш фаца?

А, не, сестро, тако се не постаје фаца. Ко се роди као фаца, он то и остаје цео свој живот. А, ти?! Само ми реци, због кога то радиш? Због друштва, неке симпатије, или можда кроз то покушаваш да побегнеш од проблема свакодневнице.

"Само да пробам", сви кажу, а погледај сада шта си од себе направила. Кроз 15-20 година бићеш као баба од 75 година.

А, ти? Не дозволи да те то понесе, на време се освести, пробуди се! Немој да постанеш као они. Ма, знаш на кога мислим и знам да знаш, да се ово на тебе односи.

Девојко, пробуди се, доћи ће боље време, ником није идеално, никог не треба да кривимо. Освести се и запамти: **НЕ БРЖЕ ОД ЖИВОТА!**

Милена Вујовић, VI₂

 У здравом телу, здрав дух...

Здрава младост

У складу са променама у наставно-образовном програму у нашој школи је ове школске године почела са радом радионица "ЗДРАВА МЛАДОСТ". То је едукативни здравствено - еколошки програм који има за циљ да развије код омладине активан однос према унапређењу здравља и квалитету живота.

Програмом су обухваћене теме: здравље, правилна исхрана, вода и човек, комуникације, љубав и здравље, пушење и здравље, болести зависности, сида, здравље уста и зуба, заштита животне средине.

Бити ЗДРАВ значи бити задовољан својим изгледом, а ипак се трудити да се он побољша.. То је бити задовољан својим знањем, а ипак имати жељу да се науче и пробају нове ствари, па и да се измене неке идеје; то је бити стварно заинтересован за друге; то је бити свестан своје индивидуалности, али са задовољством сарађивати и са другим колегама, без намере да се увек буде први.

Програмом су обухваћени ученици седмог разреда. Едукатор - водитељ радионице је професор Љубица Радуловић.

Ивана Марковић, VII₃

За здрав живот треба ...

Живимо у времену када се више не посвећује пажња заштити природе.

Сви смо окупирани неким другим стварима, компјутеризованим машинама, које треба да нам олакшају живот. При томе нико не пази на здрав живот.

А шта је у ствари здрав живот? Под здравим животом подразумевамо, на првом месту здраву исхрану, бављење спортом и многе друге активности. Млади би требало више да се баве спортом, да шетају, да своје слободно време не проводе поред телевизора или у затвореним и задимљеним просторијама. Младост, то је златно сунце, велико и недостижно. То је нека бескрајна, луда

срећа, коју човек само једном осети.

Треба, док си млад, створити здраве навике као што су: јести на време, устајати и легати на време, а слободне тренутке проводити у дружењу са природом, јер на тај начин јачамо наш организам и чинимо га отпорним на болест. Ако се будемо придржавали тих правила и живели здраво, бићемо снажни и јаки људи и моћи ћемо да помогнемо онима који су болесни. Помоћи ћемо им тако што ћемо, кад затреба, дати крв за њих. То је хумани гест. Хуманост, то је пут којим нас воде људи широких видика.

Ако смо здрави и у могућности да помогнемо другима, онда не будимо себични и учинимо то без оклевања.

Драгана Јоксић, V₂

Пројекат "Грађанин"

Настављамо започето

Прошле школске године, на иницијативу наставнице историје Весне Ацовић и наставнице српског језика Слађане Мијатовић, у нашој школи покренут је

пројекат "ГРАЂАНИН". У њему су учествовали ученици шестог разреда. Са овим пројектом тадашњи шестаци учествовали су на такмичењима и постигли значајне резултате.

Ове школске године, са наставницом Весном, наставили смо пројекат. Одлучили смо да се позабавимо проблемом недостатка простора за забаву. Како би се боље сналазили, потражили смо савет од искусних седмака, који су прошле године учествовали у овом пројекту. Они су нам изашли у сусрет и упутили нас код надлежних који нам могу дати корисне информације и предлоге. Усвојили смо њихове савете и отишли код директора школе, председника општине, а такође смо посетили и друге школе. Сви су нас примили и изнели нам чињенице зашто не могу ништа значајније да ураде.

Осим што смо уочили проблем и размотрили га, схватили смо шта представља препреку његовом даљем решавању и надамо се са смо поједине подстакли да се заинтересују и изађу нам у сусрет.

Задовољни стеченим знањем, 15.05.2004. године одлазимо на такмичење у Трстеник.

Драго нам је што смо стекли нова искуства и упознали се са правим значењем речи *културан и демократски васпиан грађанин*.

Волели бисмо да се и наредне генеације шестака ангажују и наставе даљи пројекат, како би стекли прави став и размишљање о уочавању и решавању проблема.

"Грађанин"

Чувари традиције

Живимо у веку робота, машина, компјутера. У жељи да будемо што савременији, често заборављамо наше обичаје и традицију, без којих ни нас не би било.

На срећу, постоје појединци који ове вредности чувају и поштују, не дозвољавајући да оне падну у заборав. Међу њима су и многобројни ученици наше школе, чланови КУД "Типопластика" из нашег града. Фолклором се, истим жаром, баве деца и они нешто старији, који имају жељу да се, бар на тренутак, врате у прошлост када се у разноликим ношњама, после свршених послова, играло и певало.

Уколико и ви желите да постанете «чувари традиције», дођите и придружите нам се! Да се заједно присетимо наше прошлости, да се дружимо, шалимо, играмо и певамо, уживамо у садашњости и заједно стварамо светлију и безбрижнију будућност.

Катарина Мијатовић, VII₃

Такмичења

Историја

Дана 13.03.2004. одржано је општинско такмичење из историје. У борби против силних година и времена, најуспешније су се показали Драгана Величковић (VIII₁) и Милица Лукић (VI₂) освојивши 1. места, а исто тако успешни били су и Милица Милановић (VIII₂), Јелена Вујовић (VIII₃) и Неманја Радојичић (V₂) зауевши 3. место. Ови храбри ратници, под вођством наставника Весне Ацовић и Мија Солујића, успешно су нас представљали и на међуопштинском такмичењу. Искрено се надамо да ће се овако добри резултати поновити и идуће године!

Драгана Величковић, VIII₁

Матими

Наши такмичари су на општинском такмичењу из математике, као и сваке године, имали исти задатак - да улове што више поена и да у рвању победе доста разломака и бројева. Сви ученици имали су само једну жељу - да победе, она се остварила ученику наше школе, Марку Петровићу (V₂), који је освојио прво место и тиме се пласирао на окружно такмичење.

Марко Петровић, V₂

Опет "летеће" одељење

Где је наша учионица ?

Због недостатка учионица, сваке школске године, једно одељење шестака "лети" из учионице у учионице. Анкетирали смо тренутне "летаче" – ученике VI₂

Питање: Које су мане, а које предности вашег "шетања"?

Јелена Маринковић:

Не можемо да будемо мирни у учионици због чега нас наставници критикују и што дуго остајемо у школи. Предност је што можемо да остављамо разне поруке на туђим клупама и ујутру дуже да спавамо.

Марко Ђоковић:

Не ваља што морамо за сваки час да носимо клупе и столице. О предностима не размишљам.

Ацо Илић:

Мана је што смо стално под надзором дежурног наставника, а предност је што не морамо увек да седимо на истом месту.

Немања Томић:

Не оптерећујем се тим проблемима.

Дејан Нешковић:

Предност је што не морамо рано да устајемо.

Милош Перичић:

Мана је што немамо учионицу.

Тамара Караџић и Анастасија Цвијовић:

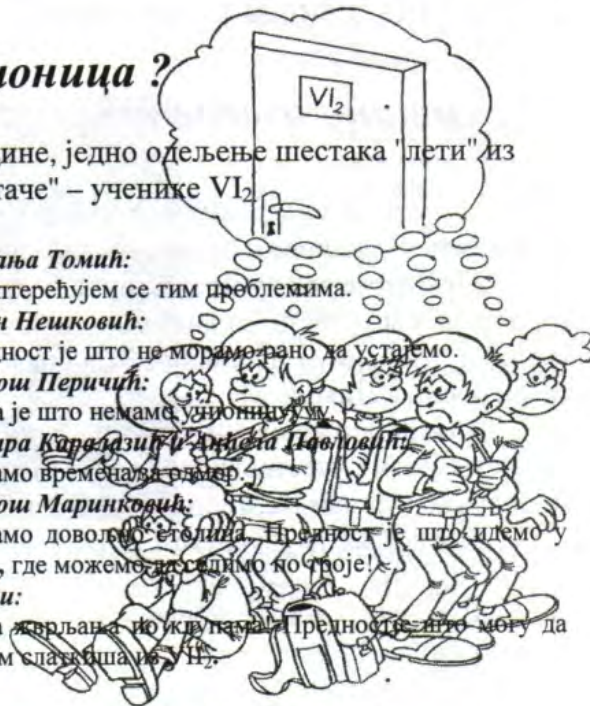
Немамо времена за одмор.

Милош Маринковић:

Немамо довољно столица. Предност је што идемо у VIII₃, где можемо да седимо по троје!

Мими:

Нема жврљања по клупама. Предности нити могу да видим славашицама у III.

Ево како све то изгледа из мог угла. Припремите папирне марамице, удахните дубоко и почните!

Учионица ми је тада била необична

Почетак другог полугођа сви смо са нестрпљењем очекивали. За све нас је било занимљиво то што смо сад ми "шетајуће" тј. "летеће" одељење. Због недостатка учионица у школи, од првог одељења шестог разреда преузели смо улогу шетача у овом полугођу.

Првих неколико дана све нам је то било занимљиво. Настава нам почиње час касније и у школи остајемо час дуже. После сваког часа све своје са собом носимо и прелазимо у другу учионицу. Идемо онако у гомили, гласно причајући, правећи гужву и галаму како само ми знамо. Личимо понекад на ослободиоце, а не на ученике.

Све је то у почетку било интересантно.

Први пут кад смо ушли у учионицу, у којој смо били у првом полугођу, схватили смо право значење "одељења шетача". Учионица, на први поглед иста. Табла са десне стране од улазних врата, прозори од зида до зида, просто маме да кроз њих провиримо. Клупе на свом месту. На зиду, с леве стране, на коме стоји пано, неки нови цртежи и неке нове поруке. Не препознајемо рукописе на њима.

На уласку у учионицу сви смо за тренутак застали. Настао је тајац. У главама се рађало питање: "Да ли је могуће да једном одељењу недостаје учионица?" До сада нисмо о томе размишљали. Знали смо да ижврљамо таблу за време одмора толико да пола следећег часа проведемо у њеном брисању. Папирићи згужвани у лопте, или као авиони, с поруком или без, летели би на све стране, осим у корпу за отпатке. Редар је увек био најмирнији, знајући да он то све мора да среди. Клупа је више служила за седење него столица, на столицама смо се љуљали.

У тишини смо прилазили својим старим местима. Махиално смо клупе враћали у ред, исправљали столице, сагињали се и купили папириће. Редар је одмах почео да брише таблу. Неки су пришли пану тражећи свој рад.

У свакој школи све учионице личе једна на другу и док седим на старом месту посматрајући своје другове, знам да и они размишљају о истом. Ђаци се везују за своје другове, за своје наставнике, а колико им значи њихова учионица, схватиће тек кад постану "ђаци шетачи".

Милица Лукић, VI₂

Глумимо, певамо, играмо ...

Успешно изведена представа Капетан Џон Пиплфокс

Почетком ове школске године ученици VI₂ одељења пријатно су нас изненадили. Приредили су сценско извођење радио-драме Душка Радовића *Капетан Џон Пиплфокс*.

Припреме за ову представу почеле су у петом разреду. Читање текста, пробе, сценски покрете и све у вези са представом, пратило је будно око наставнице Емине Ђурић. За музику се побринуо наставник Радиша Јовановић, а сценографија и костими, наравно, дело су наставника Николе Масловаре.

Ово је био први самостални сусрет ученика VI₂ одељења са позоришном представом у којој су активно учествовали. Као што је капетан Џон Пиплфокс са својим гусарима савладао седмоглаво чудовиште, тако су наши глумци савладали почетничку трему.

Представа је у кратком року доживела три извођења и увек била награђена бурним аплаузом.

Сви учесници у представи показали су велику одговорност и професионалност. Надамо се да ће наставити да негују своју љубав према позоришту и глуми. Очекујемо позивницу за репризу ове, али и за нову представу.

Милица Лукић, VI₂

Новогодишња приредба

Новогодишњу приредбу извели су, већином, ученици млађих разреда. Наши вредни другови припремали су се уз помоћ наставника Радише Јовановића и учитељица Гоце, Душице и Љиље. На позорници су се смењивала деца у костимима, исцртана по лицу, а све је пропраћено игром, плесом и великим скакутањем глумаца по сцени. Наши најмлађи другови учинили су да весело дочекамо новогодишње празнике.

Вања Рашић, III₃

* * * *

Групни рад ученика III₃ на часу ликовне културе. Уз помоћ лепка за тапете и папирних марамица, техником "папир-маше", своје креације остварили су: Т. Петровић, Ј. Мамић, В.Рашић, А. Јовановић и Н. Маринковић.

Школска слава

У нашој школи је и ове године свечано обележена школска слава - Свети Сава. Тим поводом, драмска секција ученика наше школе, повела нас је у прошлост, прика-

зујући прославу Савиндана у српској породици 1804. године, у предвечерје Првог српског устанка. Захваљујући њима осетили смо дух старог времена и придружили се обележавању јубилеја, који је актуелан ове године у нашем граду. Представу су вредно припремали и реализовали ученици свих разреда, праћени будним оком наставника Емине Ђурић и Горана Савића.

Као део сценографије коришћен је, по први пут, и нови, школски видео - бим, који је знатно допринео аутентичности израза. За музику и сценске ефекте побринуо се, уз помоћ ученика, наставник Радиша Јовановић, а позорницу је ликовним радовима обогатио наставник Никола Масловара са својим "ликовњацима". Приредба је изведена у холу школе. Сви учесници су се потрудили да програм заиста успе, што је публика знала да награди бурним аплаузом.

Катарина
Ивановић, VIII₁

Другаци на Тари

Последње седмице априла, ученици П₂ одељења боравили су у одмаралишту "Митровац" на Тари.

У одмаралишту су били са ученицима нижих разреда из Београда, Апатина, Ужица... Током дана имали су многобројне активности у којима су се забављали, учили и упознавали своје вршњаке из суседних градова. Дан је почињао преподневним шетњама. Поподневне часове проводили су у спортским такмичењима, а вечерње тренутке трошили су у дискотеци. Поред овога организована су и надметања у лимбо - денсу, имитацијама, ревијама фризура, маскембалима, са којих су наши другаци донели многе дипломе. Водичи су им организовали излете, који су обухватили посету Заовском језеру и језеру Перућац. Малишани су Први мај прославили уз већ традиционалну логорску ватру и првомајски уранак. Из разговора са учитељицом Верком Вуковић и ученицима закључили смо да су задовољни смештајем и активностима које су прилагођене њиховим интересовањима и узрасту.

Анђела и Милица, VI₂

Такмичења

Српски језик

Шампиони, а наши!

Да смо заиста најбољи показало је овогодишње општинско такмичење из српског језика на коме су ученици наше школе од могућа 4, освојили 3 прва места: Маја Миловановић - осми разред, Маја Обрадовић - седми разред и Јасмина Илић - шести разред. Успех су употпунили освајањем другог места: Драгана Величковић - осми разред, Милица Лукић - шести разред, Милица Стојковић - пети разред и трећег места: Катарина Ивановић - осми разред, Наташа Буха - седми разред, Бојана Петровић - седми разред, Бојан Терзић - пети разред и Ивана Јоковић - пети разред.

Ови ученици успешно су се носили са језичким заврламама и на регионалном такмичењу у Чачку, где је Јасмина Илић заузела друго место.

Заједно са нама, шампионски пехар, подигли су и наши наставници Емина Ђурић, Слободанка Вулећић и Горан Савић.

Јасмина Илић, VI₁

Хемија

На општинском такмичењу из хемије учествовали су Маја Миловановић из осмог и Александар Божовић из седмог разреда. Ронећи по обрасцима и борећи се са хемикалијама најбоље се снашла Маја Миловановић која је освојила 3. место. Надамо се да ће следеће године наши млади хемичари остварити још боље резултате.

Маја Миловановић, VIII₁

Пролећна страна

Веселе се птице, весели се цвеће.
Стигло је у мој град, пролеће!

Сва су деца раздрагана и већ беру цвеће.
Стигло је у мој град пролеће!

Све зелено и шарено, све блиста од среће.
Стигло је у мој град пролеће!

Тијана Шевић, II₂

Кристина Љубинковић, II₁

Свануло је пролеће
у мој крај долеће!

Не треба нам више
чајева, ни траве,
јер нам пролеће даје
сладоледе мале!

Више нису потребне,
ни скије, ни санке,
него лопте шарене и сјајне!

Татјана Димитријевић, III₁

Пролеће у мају

Лазар Илић, IV₂

Дошао је мој најлепши пролећни месец - мај. То је у мом крају најлепши период године. Природа најраскошније показује своје чари.

Небо је сада већ сасвим плаво. Понекад се појави неки облачић и донесе нам кишу, па насмејано сунце отера облаке и настави да увесељава природу. Зелена боја прекрила је брда и долине. Шарена ливада тражи своје пријатеље. Разнобојни лептири, пчелице, птице и друге бубице радосно слећу на цветиће. Распеване птице скакућу по гранама и играју са осталим животињама. Жубор бистре реке такође ствара предивну музику. Сунчани дани су деци и људима донели радост и срећу.

У мају је Ђурђевдан и плету се венчићи. У мају је дан школе. У мају је мој рођендан. Због пролећа и због свега овога, мај је мој омиљени месец у години.

Све мирише,
све сад цвета,
драга децо,
овог света!

Зелене се поља,
а небо се плави,
стигле су и птице,
срећа нам се јави!

Весела и деца,
насмејаних лица,
чује се и песма
пролећних врапчића!

Ана Кочовић, III₃

Никола Радојевић, IV
(Враћевиница)

Дуња Стефановић, III (Враћевиница)

Море

Море, то је нешто најлепше на свету,
море, оно воли да држи дијету.

Море, често је у друштву са ветром,
море, воли да се игра са децом.

Море, деца се у њему често играју,
море, воли када деца у њему пливају.

Једва чекам да идем на море,
да се тамо забављам до зоре.

Младен Михаиловић, IV₁

Немања Јовановић, III (Враћев.)

Стигао је мај, објављује пролеће!
Чак и прва ласта из даљине долеће!

Природа се будила, зелен ћилим исплела,
по себи га прострла, цвећем га украсила!

Александра Михаиловић, III₂

Јована Радојевић, II
(Враћевиница)

Љубавна страна

Живот без љубави је као живот без сунца

Клара, супруга неуспешног и неуспелог аутомеханичара, сваког јутра буди се рано. Толико рано, да заједно са њом, буди се и Сунце и петлови и пас... каткад нема ни Сунца. Правила је најкуснији хлеб у граду, више не. Сада то чини површно, броји сате до завршетка радног времена. Чак ни брашно не користи у потребним количинама. И тако сваки дан, сваки Божији дан, изнова и испочетка...

Клара је уморна, исцрпљена, а желела би, само једном у свом животу да одпутује у Рио. Верује да би тако пронашла себе, свој унутрашњи мир. Не жели више да слуша критике професора своје деце која тапкају у месту, дангубе и никада неће ништа постићи или постати.

Она није тако замишљала свој живот. Баш ништа није постигла, ничему се не нада, али жели, а зна да се њене жеље не могу остварити. Њен живот нема циља.

Она чак не живи ни за своју децу.

Ана Јоцовић, VIII₂

Нела Матовић, VIII₃

Љубав је...

Љубав је нешто што неприметно дође, када се најмање надамо, закуца на врата нашег срца; тихо, полако, а питамо се када оде и како. Често оде ненајављено остављајући за собом дубоке и болне трагове. Када нисмо више сигурни у себе и у своја осећања, она нас напушта.

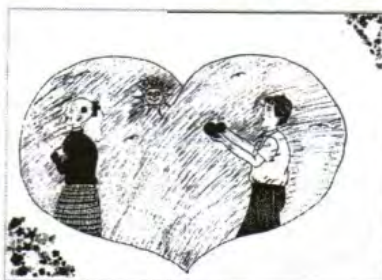
Љубав треба да буде обасјана дугиним бојама, да зрачи топлином и да се у њој рађају емоције, које трају вечно. Никада не постоји зид који се не може срушити, никада не постоји препрека која се не да уклонити, и никада не може постојати особа која се не може волети. А знате због чега? Па, наравно, због тога што је љубав јача од свих препрека, од свих зидова. Она се бори против таме и отвара врата свих срца која су закључана. Она руши све пред собом. Можда се питате да ли постоје праве љубави? Наравно да постоје, али оне се крију негде дубоко. Долазе сасвим тихо на крилима, која су била некада крила маште. Заузимају чиста срца, лече рањена, обнављају места која болују. Оне никада не одлазе јер су праве. Не носе маску иза које се крије игра, бол, патња. Та љубав жели само

да тече, да се испуни и заузима сваки део нашег срца. Жели да нам докаже да је она једина и права, да је недостижна. Та љубав је зрела, раскошна, шири се и пружа руке далеко, ка светлости.

Она прва је најлепша. Кажу људи да заборавља нема. Знате зашто? Зато што она оставља највећи печат, понекад и дубок ожиљак, ког ћемо се увек сећати. Она се заувек настани у нама, не да нам мира. Када је она у нама, никада нам срца неће бити испуњена горчином и презиром. Све ће то заменити љубав. Преливаће се нашим венама, живећемо од ње. Она ће нас хранити и са њом бићемо срећни. Без ње бићемо нико и ништа... само једна напуштена душа, која нема своје уточиште, своју моћ. Без ње смо к'o земља без сунца, небо без звезда

Зато, боримо се за љубав и гајимо је дубоко у срцу, и никада је не напуштајмо. Будимо са њом, јер ће нам живот дуже трајати и бићемо вечно срећни. И нека остане урезана у срца када нас живот напусти.

Наташа Живковић, VIII₃

Катарина Милојевић, VII₂

Волим да знам

Волим да знам,
да траје светлост дана.
Волим да знам,
да љубав није само сан.
Волим да знам,
да срећа је ту!
Волим да знам,
Да се неће окренути у забораву.

Тања Лазих, VIII₂

Јована Срећковић, VIII₃

Волим те

Арапски – Ana behibah
Есперанто – Mi amas vin
Италијански - Ti amo
Кинески (мандарински) - Wo Ai Ni
Либански - Bahibak
Руски - Ja љубљу тебја
Зулу - Mena Tanda wena
Пакистански - Mujhe tumse hihabbat hati
Курдски - Ez te hezdikhem
Македонски - Te sakam

Чоколадна страна

Слаткиш

Једна слатка, мала Нада,
тако лепа, тако млада,
мирише к'о чоколада.

Њене усне док говоре,
као река ми жуборе.
Њене очи тако сјајне и
бескрајне, каква само
може бити моја Нада,
слатка као чоколада.

Шта то може бити слађе
од Наде и чоколаде.
Можеш смишљат било шта,
ал' најслађа је ипак та;
за два срца, што и Нада,
најлепша је чоколада.

Борис Бановић, V₃

мамио и ја сам ишао
све дубље и дубље.
Успут су ме поздра-
вљали чоколадни пупо-
љци, птице, бубамаре
са шарама од беле
чоколаде. И чудно, ни
једног тренутка нисам
пожелео да откинем
једно једино парче тог
неодољивог, слатког
задовољства, али сам
имао тај слатки осећај у устима, како се лагано топи и
слива низ грло. У ноздрвама сам осећао мирис лешника
и шумског воћа, помешан са течним, топлим напитком.
Толико ме опио тај мирис и тај слатки осећај, да више
нисам ни знао где сам у ствари пошао, ни шта тражим.
Плашио сам се да било шта додирнем, да не полозим тај чудесни, слатки, чоколадни свет, да
не оскрнавим те савршено извајане фигурице животиња.

Тргао ме магин додир и позив за школу. Из кухиње се ширио мени јако познат мирис.
Навукао сам своје чупаве папуче и у пижами са плавим зечићима, сањиво трљајући очи,
провирио унутра. На столу ме чекала миришљава, густа и слатка - **ТОПЛА ЧОКОЛАДА**.
Безуспешно сам тражио своје слатке пријатеље, завиривао по фијокама и висећим деловима
кухиње, али их није било. Знао, остали су тамо далеко, у неком другом времену, у неком
чоколадном сну.

Марко Илић, V₃

Чоколадна шума

Покушавам да се присетим одакле сам дошао и када,
али не успевам у томе. Не знам одакле да кренем и изађем
из овог чудесног лавиринта.

Крећем стазом, која води кроз поносне јеле и брезе,
мирисне цветове. То нису обични цветови, ни обично
дрвеће, слатки су, преливени густом, тамном чоколадом. И
таман када сам покушао да расветлим ту мистерију испред
мене искочи зец са зделицом из које се ширио сладуњав
мирис. Пошао сам за њим, а онда стао раширених очију, јер
нисам могао да верујем. На сред пољане, права мала
фабрика најслађе послатице. Све шумске животињице за
својим радним местима, вредно су мешале чоколадну масу,
пресипајући из једне посуде у другу, док су веверице
додавале лешнике. Задивљен тим призором, као омамљен,
ишао сам даље док не угледах како на крају те чудесне
траке испадају савршено изливене фигуре медведића,
слонова, тигрова, птица у браон или белој боји. Цела шума
мирисала је на какао и ванилу од чега ми се вртело у глави.
Нико ме није приме-
ћивао, као да сам неви-
дљив. Слатки мирис ме

Чоколада

Понекад у сну видим
чоколаду.
Тај слаткиш у мени буди
жељу,
да устанем чак и у недељу!

Ти, слаткишу, саткан од сна,
што будиш сва моја чула!
Какав би живот био без те,
беле и црне чоколадице?

Свакога дана у мени
се буди нада,
да цео један град
постане велика чоколада.

Борис Бановић, V₃

Завичајна страна

У старој воденици

На брзој речици, поред дедине куће, налази се стара воденица. Она још увек ради. У воденици се мељер брашно од пшенице и кукуруза.

Када се уђе кроз стара, расклимана врата пред очима пукне приказ старух времена, необичних за нас. На средини просторије, са земљаним подом, налазе се два велика воденичка камена. Изнад њих се налази дрвени сандук у који се сипа пшеница и кукуруз који се меље. Из сандука се спушта дрвени канал, којим жито долази на воденички камен. Поред камена, на поду, налазе се још два сандука. У једном се сакупља брашно, а у другом мекиње. У једном кутку воденице, смештени су цакови пуни кукуруза и пшенице, а поред њих стоје цакови са брашном. Порад тих цакова протрчи понеки мишић, који неуморно загледа који би цака да начне и грицне. Кроз мале прозоре сунце обасјава просторију прекривену брашном и великом белом паучином, коју су вредни пауци исплели за трен ока. Све у воденици је бело и личи на на огроман снежни покривач. Поред једног зида, смештен је један сточић, а око њега неколико трonoшких столица. Одмах поред сточића на поду, налази се душек на којем спава воденичар. Људи седе са воденичарем и разговарају, док чекају да им се жито самеље. Ту се попије по нека ракијица, уз коју иде суво месо и по који одрезак сланинице. И данас се причају приче о душама умрлих и приказањима, која се ноћу појављују око воденица. Када уђем у дедину воденицу због тих прича се плашим и не смем у њој да будем сама.

За мене је ова просторија тајанствена. Истовремено у мени буди и дивљење и страх због чега ми је тако мистериозна.

Нада Јоксимовић, VI₂

Србија у мом срцу

Земља у којој живим и у којој сам се родио је најлепша на свету. Ујутру када отворим свој прозор, милују ме зраци топлог сунца, миришу најлепша јутра, шарене се најлепша поља.

Србија је моја домовина, мој дом, моја срећа и туга, мој сан. Она је моја водиља, буди и развија све што је племенито, челичи веру и вољу, даје снагу за успех. Снага и жеља за очување наше домовине потичу још од наших предака, из наше историје. Трагедије наших јунака и славне борбе за слободу, чак и оне изгубљене због издајица, нико не може избрисати из наше прошлости. Морал и снага мог народа је стално на испиту. Упркос томе, Србија успева да се поново пробуди и настави да живи витешким животом. Мој народ и овога пута жељно очекује радост и плач нових беба, њихову светлу будућност. Као један од њих поносим се својом историјом, својим храбрим прецима и надам се успешном и лепом животу у жељи да и ја сачувам лепоту своје домовине за своје потомке.

Слобода, мир и љубав ствара осећај лепоте живљења.

Марко Петровић, V₂

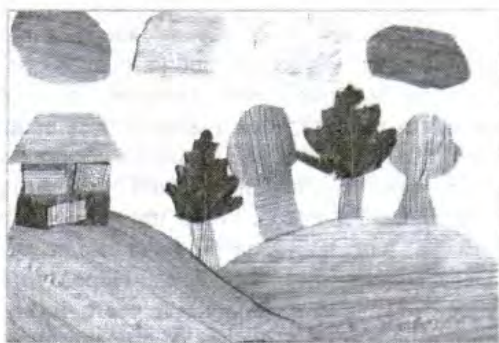
Најлепша грађевина

Најлепша грађевина која ће ми остати у сећању је конак Милоша Обреновића, који подсећа на времена када је Горња Црнућа била престоница Србије.

Удаљен је од моје куће један километар. На уласку у конак налази се насликан портрет одважног, храброг и лукавог вође Другог српског устанка. Уским степеницама сачињеним од камена улази се у прву просторију. У њој се налази огњиште на коме се кувао ручак и пекао хлеб. Поред њега налази се посуђе које је сачињено од дрвета и глине. На старим зидовима који су почели да се ломе, висе слике и записи династије Обреновића. Испред конака налази се тераса, а кров је сачињен од дрвета и показују покорност према Турцима.

Конак Милоша Обреновића је грађевина која ми буди радозналост и сећање на бурну историју мога краја.

Драгана Казаковић, V разред, Враћевиница

Кристина Љубинковић, II₁

Моје село

Моје је село далеко,
дуго нисам била тамо.
Отишла бих на трен,
да га видим само.

Не знам да ли се променило
моје село мало.

Мени ће у сећању остати
Увек Сунцем обасјано.

Милена Дашић, IV₁

Завичај

Јесен је стигла рана
без завичаја родног мог.
Душа ме боли, душа ми јеца,
где сам се играо некад,
сада се играју нека друга деца.
Другови моји, више вас нема,
мисли су моје стално са вама,
кад идем у школу и кад сам сам.
Али се надам да ће свему доћи крај,
и да ћу се једнога дана
вратити у свој завичај.

Димитрије Гашић, V₃

Занимације

Нешто о надимцима

Надимци су се јавили веома давно, још у средњем веку. Људи их добијају из више разлога. Често се њихово име скраћује или мења из практичних разлога, због дужине или тешког изговора (Цане, Микс, Будо, Коса, Мица...); некада се надимак даје по физичкој особини, мани, недостатку (Бели, Трапо, Буца, Глиста...); често пресудну улогу одигра занимање или поступак носиоца надимка (Струја, Милева, Лопов, Лажов...) и сл. Поред тога што се преносе с колена на колена и често имају призивок поруге и подсмеха, у народу се појединци дуже памте по надимку, него по имену. Тако ћемо се и ми некада сетити да су, заједно са нама, у нашој школи учили: Кинез, Вукаш, Канта, Вирус, Коска, Шабан, Џунглаш, Трезор, Шејксспир, Чварак, Гуслаш, Гарави, Широки, Буш, Шешел, Бува, Прасенце, Баба, Струја, Екица, Пинковка, Памела, Пиги,...

Каћа, Ана и Маја

М	А	Т	Е	М	А	Т	И	К	А	Ф	А
А	Н	Е	А	С	К	Л	У	П	А	Т	Ш
К	А	К	А	Ц	И	М	У	Г	Ђ	Т	А
А	Л	Н	В	Н	З	А	Р	Е	З	А	Ч
З	Е	И	С	Л	И	К	А	Н	И	Б	К
Е	Њ	Ч	А	С	Ф	М	О	Ц	О	Л	А
С	И	К	С	П	Р	С	Н	Ј	И	А	Р
Т	Р	О	Л	О	В	К	А	Н	Т	А	Т
О	И	Р	И	К	Ш	Е	П	Е	Р	О	А

МАТЕМАТИКА* ЗАРЕЗАЧ* ПЕШКИРИ* ПЕРО
 ТЕХНИЧКО ГУМИЦА* ЛЕЊИРИ *МИНА* СРПСКИ*
 СЛИКА*МАКАЗЕ* ЧАША* ФИЗИКА *ПАНО*
 БОЈА*СТО* ОЛОВКА*КАНТА *ЂАК*ЧАС*КЛУПА*
 ТАБЛА* КАРТА*КАФА.

Мозгали: Павле и Саица, VI₁

Ацо
VII₃

Слатке муке даривања

Да ли сте некада замишљено стајали пред излогом радње размишљајући који поклон за драгу особу да изаберете? Уколико јесте, онда знате колико тај избор није лак задатак. ПОШТУЈ БОНТОН !

У односу на то какав је ваш положај код слављеника, требало би да одредите и колика ће вредност поклона бити. Често, не поштујући ово правило, гости, утркујући се да купе што већи и скупљи дар, крше правила бонтона, не дозвољавајући најближој породици да на прави начин обрадује слављеника. При избору рођенданског, али и неког другог поклона, треба имати на уму да он не показује нашу платежну моћ, већ наклоност, љубав, најлепше жеље. Много је боље купити симболичан поклон који ће неког обрадовати и дирнути, од скупог и претераног који слављеника може довести у неугодну ситуацију. Подразумева се да поклону треба скинути цену пре уручивања, али и прикачити честитку. По бонтону, онај који прима поклон, треба да га, уколико је запакован, отвори пред дародавцем, да се срдечно захвали, не показујући при том да је неким поклоном, евентуално, разочаран.

Надамо се да ће вам неки од ових савета добро доћи и да ћете на неки од следећих рођендана кренути добро наоружани лепим поклоном, али и расположењем.

Препоручила Наташа Буха, VII₃

Упсссссс ...

Вера (географичарка): *Зашто реке имају велику количину падавина ?*

Данијела: *Играла је репрезентација Срачковаца.*

Горан (србиста): *Јел ти овај ЛУК воћка или оружје ?*

Ана: *Инсекти једу мише и то је један ланац исхране.*

Милан: *У приповеци "Кроз мећаву", главни лик је крава.*

Владе: *Професионално обољење је када се професионалац разболи.*

Слађа (србиста): *На крову су имала два таванска отрова.*

Бојан: *Сестра твоје мајке је отац.*

Запазиле и записале две Маје

И ово се пише ...

* Ако је школа хлеб живота - живела глад!

* Господе, дај ми стрпљења, али-брзо!

* Нема више Канибала...јуче смо последњег појели!

* Најбоља камуфлажа је истина-у њу нико не верује!

* Немој ме узимати за реч, узми ме у наручје!

Са фасада сакутила Јелена, VI₂

Нај, нај, нај...

Нај књига - "Мелем за тинејџерску душу", "Дете звано то", "Збогом мојих петнаест година", "Бесудбинство".

Нај дечаци - Немања Радојичић, Игор Милановић, Игор Драгићвић, Немања Цветковић, Иван Глишовић.

Нај девојчице - Кристина Недељковић, Ивана Јоцовић, Милица Лукић, Маја Обрадовић.

Нај фриз - Ана Јоцовић, Ивана Терзић, Владимир Будеша, Стефан Лазић.

Нај глас - Марија Маринковић, Маамић Александар, Невена Вујовић, Срђан Васиљјевић.

Нај очи - Милан Савић, Немања Видојевић, Маја Аксентијевић.

Нај чачкалице - Александра Стефановић, Милан Исаилоовић, Љиља Јовановић.

Нај новинарке - Милица Милановић, Јелена Стефановић Марија, Маринковић.

Спортска страна

"Четврта! Четврта!" орило се са трибина док су играле спортске селекције наше школе. Бодрили смо наше девојке и момке, без обзира на тренутни резултат. Наша песма је нај-

више мотивисала наше кошаркашице и фудбалере. Без обзира на релативно добре спортске резултате наше школе, одзив ученика да тренирају неки од спортова није на завидном нивоу. Спорт је јако важан у формирању сваке младе личности (како физички, тако психички) и с обзиром

на то, воде се кампање масовног уписа деце у спортске клубове. Сваке године у одређеном временском периоду, врши се пријем младих спортиста, а услов је само добра воља. У нашем граду заступљени су сви спортови, па ...

кренимо сви на спортске терене!

У здравом телу, здрав дух!

Такмичења

Техничко образовање

Наши млади "техничари" успешно су одбранили част наше школе на општинском такмичењу. Најбољу технику у прављењу разноразних шема и макета показали су Стефан Лазић (VI₁) и Славица Браковић (VIII разред, школа у Враћевшници), који су освојили прва места. Ништа слабија није била ни Драгана Бреберина (VI, Враћевшница), која је заузела друго место. Да су наше идеје и макете најбоље и ван нашег града, показало је међуопштинско такмичење на којем је Славица Браковић победила у конкуренцији ученика осмих разреда. Оваквом успеху значајан допринос дали су и наставници Зора и Владимир Средојевић.

Стефан Лазић, VI₁

Јелена Вујовић, VIII₃

Физичко васпитање - спортска такмичења за школску 2003/2004.

Спорт	Наставник	Екипе	Општинско	Окружно
Крос	Ј. Радуловић	пионирке	IV	
	А. Николић	пионири	IV	
Одбојка	Ј. Радуловић	пионирке	III	
	А. Николић	пионири	III	
Стони тенис	Ј. Радуловић	пионирке	II	
		пионири	V	
Кошарка	Ј. Радуловић	пионирке	I	III
	А. Николић	пионири	V	
Рукомет	А. Николић	пионирке	IV	
		пионири	III	
М. фудбал	А. Николић	пионири	I	II

На општинском такмичењу из атлетских дисциплина ученици наставнице Љубице Радуловић остварили су следеће резултате: И. Ђорђевић III место (300 м), А. Срефановић II (600 м), М. Миловановић III (скок у вис), Н. Радивојевић I (кугла), А. Илић III (100м), Н. Стјепић III (300 м), М. Живковић III (800 м), Н. Стјепић I (крос), С. Максимовић III (крос), Ф. Лазић I (крос). На међуопштинском такмичењу Н. Радивојевић освојила је II место.

Шта значи бити здрав?

- * Учествовати у различитим играма и изабраним спортовима
- * Правилно и редовно се хранити.
- * Никад не пушити, нити узимати алкохолна пића и дрогу.
- * Уживати у социјалним и емотивним односима са породицом, пријатељима и бити расположен.

Још по нешто ...

да људи верују да се та пророчанства заиста остварују. Око 11 часова смо стигли у Цркву брвнару, грађену 1945. године.

Аутобусом настављамо према Мокрој Гори, где смо видели и пробали лековиту воду са извора Беле воде светог Јована Крститеља. Према легенди, ова вода помаже људима који имају проблема са видом и кожним болестима. Око пола три смо кренули "Ћиром" у разгледање шарганске "Осмице". У повратку се воз пар пута заустављао да бисмо изашли и посматрали "осмице" у подножју планине. Једна од железничких станица на којој смо се зауставили послужила је за снимање великог броја сцена најновијег филма Емира Кустурице. По повратку смо прешли преко Златибора, планине за коју се не зна да ли је лепша лети или зими, којој су се дивили краљ Александар и Петар I. Вратили смо се кући пуни утисака.

Александра Петровић, VII₁, Враћевшница

Моја је крв за животе ваше

Када би Сунце престало да сија,
када би неба нестало део,
крај би дошао нашој планети,
ко' кад би птици посекли крила
и више не би могла да лети.

И све би стало!
Када би Сунце посустало.

Телом његовим попут реке
црвена крв кроз вене тече.
"Моја је крв за животе наше",
на крсту, разапет ИСУС, рече
и прими безгрешан грехове наше.

Његова крв с нашом се спаја!
Роди се због нашег спасења.
Научи нас да крв живот значи,
Да је црвена боја, боја васкрсења.

Александра Маричић, VII₂

Мокра Гора - излет

У мају 2004. године ученици седмих разреда наше школе, захваљујући **Веселину Вељићу** – директору "МИНОСА", имали су прилику да се упознају са још једним дивним пределом наше земље. Из Милановца смо се запутили према селу Кремна како бисмо чули причу о Креманском пророчанству. Тамо смо сазнали

Нај успех!

Весна Миланковић *будући фармацеут*

На општинском такмичењу из биологије Весна је надмоћно освојила прво место освојивши 95 бодова, да би исти успех поновила и на регионалном такмичењу у Чачку, где је на практичном раду имала максималних 30 бодова. Природне науке су је увек више привлачиле. За такмичење из биологије мотивисао ју је прошлогодишњи успех нашег ученика Бојана Јермића на републичком такмичењу. Весна је одличан ђак, добар друг, улазак у тајне биологије чини је срећнијом и испуњенијом, а њену одлуку да студира фармацију чвршћом. Нама само остаје да јој пожелимо све најбоље и да се надамо да ћемо оваквих ученика у будућности имати што више.

Јована Срећковић, VIII₃

Шта желимо да читамо - из библиотеке -

Као вредни ученици, љубитељи књиге, запазили смо да је садашњи фонд библиотеке веома сиромашан. Апелујемо и надамо се да ће се ускоро обогатити оним издањима која привлаче тинејџере: **Тајни дневник, Исповести, Болно одрастање, Пет пријатеља, Кућа у улици четири ветра...**

Верујемо да ће се полице наше библиотеке убрзо поунити и допринети да многи ученици још више упознају и заволе књигу.

"Књига је богатство цело,
звезда водиља
сваком ко лута".

Читаоци

Реч - две са педагошком службом

У ретко ком занимању се, као код школског педагога, преплићу професија и личност. Посетили смо педагошку службу наше школе и од Драгице, нашег педагога, сазнали да је подручје рада са ученицима средишње и најодговорније. Ученици долазе код педагога углавном када имају неки проблем, или када желе мишљење некога са неутралне позиције. Педагог школе је једини који објективно, не процењујући ничије циљеве, може да сагледа проблем. Један од њихових главних задатака је планирање, програмирање и унапређивање образовно-васпитног рада, као и непосредан рад са наставницима, ученицима и родитељима.

Разговарале Сања и Јелена, VIII₃

UKUS GORČINE

Храбра дружина

